

Landet. Nu veed jeg meget godt, at det ærede Medlem og en stor Del af det ærede Flertal i Thinget og af Befolkningen i Landet for Tiden have en helt modsat Opfattelse. Men hoorledes kan man dog tro, at der saa kan være Spørgsmaal om at komme ud af denne Situation ved at opgive sine Anstuselser i denne Henseende? Der kan, hvis man vil ud over dette, kun være Spørgsmaal om paa begge Sider at slaa Noget af paa de Fordringer, der hidtil have været opstillede. Saaledes maa man kunne naae et Resultat, eller ogsaa maa man lade det Hele ligge indtil videre, indtil bedre Tider. Idet jeg altsaa gaar ud fra, at det ærede Medlem ivrig og varmt arbejder for, at vi skulle komme ud over den nuværende Situation, fremhæver jeg med Hensyn til de to Synspunkter, han gjør gjældende overfor os, idet han snart siger, at vi se for smaat paa Forholdene, snart at vi se for stort paa dem, at jeg for mit Vedkommende mener, at selve Principerne kunne vi vistnok til at lade ligge, og at vi i Virkeligheden maa tage smaat paa Tingene, behandle dem aldeles en detail og kun befatte os med, hvad der ligger for, for at naae det Resultat først og fremmest at faae en ordinær Finantslov i Stedet for en provisorisk. Saa kan det Andet komme bagefter. Det er nemlig slet ikke nogen Fred, som der kan være Tale om, men en Vaabensstilstand, og hvis vi kunne naae at faae sluttet en Vaabensstilstand, saa vil jeg sige, at om det end er meget muligt, at Krigshistorien ikke opviser noget Exempel paa, at en Vaabensstilstand saadan uden Videre er gaaet over til en endelig Fred — i alt Fald kjender jeg ikke saadanne Exempler — kan jeg dog, naar jeg anvender dette Billede paa det politiske Omraade, meget godt tænke mig Muligheden deraf. Man kan jo tænke sig, at Krigsapparaterne svigte, at man ikke har mere Ammunition, og at i det Hele de personlige Kræfter ere trætte og udtømte, eller man kunde endelig tænke sig, at de stridende Parter, det være sig Soldater eller politisk Hjælpende, kunde være komne til det Resultat, at det at fortsætte Kampen kun skader det, som Hver især vil forsvare deres Land. Seg kan altsaa slet ikke se, at der er nogen Umulighed for, at en Vaabensstilstand, som slet ikke kom ind paa de store Principer, kunde efterhaanden føre til en endelig Fred, og jeg skal i denne Henseende gjentage det Billede, jeg for anvendte, at naar et Menneske i nogle Aar ved Omstændighederne tvinges til at føre et ordentligt Liv, kan det vel være, at han stadigt bliver ved dermed. Ganske saaledes kunde

det ogsaa gaa i Forfatningslivet. Selv om Principerne egentlig ikke forandre sig, kan en saadan ordentlig Bevejs dog spille en uhyre Rolle. Vi skulle derfor aldeles ikke gaa ind paa Principerne, men tage Sagen ganske en detail og kun befatte os med, hvad der ligger nærmest for. Naar jeg nu ser paa de Midler, den ærede Ordfører for Flertallet (Holstein-Vedreborg) har omtalt, saa har han jo hentydet til en kongelig Resolution — selvfølgelig ikke anbefalet den. Dertil vil jeg som Høiremand sige, at jeg vilde meget gjerne være fri for flere kongelige Resolutioner, thi de ere jo endnu farligere end provisoriske Love (En Stemme Nei!) So de ere virkelig. En kongelig Resolution i dette Dødblik kunde kun have til Formaal at skaffe Tid til, naar den foreløbige Bevilling var forkastet, at underhandle om en midlertidig Finantslov, men jeg har den Tro, som det ærede Medlem deler, at det at tilveiebringe en midlertidig Finantslov i dette Dødblik er et meget svært Stykke Arbejde, Noget, jeg næsten anser for ikke at være muligt, thi man kan jo sige sig selv, at Regjeringen og Høire meget vanskeligt kunne opgive de militære Foranstaltninger, der nu ere begyndte at sættes i Værk, og jeg skulde tage meget feil, om der skulde være nogen Mulighed for, at man skulde kunne faae en midlertidig Bevilling fra Flertallets Side, hvor det ligefrem blev lagt: Byg blot videre for de Penge, der ere bleve bevilgede paa den provisoriske Finantslov. Nei, man maa i den nuværende Situation vistnok lade disse Spørgsmaal ligge og slaa ind paa den eneste hensigtsmæssige Ve, nemlig ikke at forkaſte den foreløbige Bevillingslov, som ligger paa Thingets Bord, men opsætte dens Execution, altsaa lade den gaa til 2den Behandling og saa afvente at tage sin Stilling, idet man samtidigt forhandler videre paa Finantsloven for næste Aar. Det er efter min Mening det eneste Middel, som i dette Dødblik er muligt. Men saa er der noget overordentligt Trist ved at komme ud paa Landet og fortælle Vælgerne, ja: vi ville have en ordinær Finantslov for næste Aar; Regjeringen har forelagt et Fredsbudget og hele Høire med Undtagelse af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Verg) og dem, der tilhøre ham (Vatter) . . . naa ja, naturligvis hele Venstre med Undtagelse af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds ville ogsaa have en Finantslov; men man valgte det eneste Middel, som i dette Dødblik kan udfindes for at afbryde disse Forhandlinger derom, nemlig at forkaſte det foreliggende Forslag og at gjøre